

Sygn. akt I ACz 419/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Małgorzata Wolczańska

Sędziowie: SA Lucyna Świdorska - Pilis

SO del. Lucyna Morys- Magiera (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego posiedzenia Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 23 lutego 2016r., sygn. akt I Nc 144/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSO (del.) Lucyna Morys – Magiera SSA Małgorzata Wolczańska SSA Lucyna Świdorska – Pilis

Sygn. akt I ACz 419/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący posiedzenia Sądu Okręgowego w Katowicach zwrócił pozew (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko M. M., z powołaniem na przepis art. 130² § 1 k.p.c. Podawał, że uiszczona przez powoda opłata od pozwu w postępowaniu upominawczym dotyczącego zapłaty kwoty 77074,63zł, została uiszczona w kwocie 1000zł. Wskazał Sąd pierwszej instancji, iż stosunkowa opłata od pozwu w niniejszej sprawie wynosi 3854zł, więc pozew wniesiony przez adwokata jako nienależycie opłacony podlegał zwrotowi. Argumentował, iż zgodnie z art. 13 ust.1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 prawa bankowego, opłata stosunkowa wynosi 5%, nie mniej niż 30zł i nie więcej niż 1000zł, lecz mimo, że w niniejszej sprawie roszczenie wynikało z czynności bankowej, jednak dokonanej nie przez powoda, a przez (...) Bank S.A., to żądanie powoda wywodzi się z umowy cesji wierzytelności nie będącej czynnością bankową.

Zażalenie od tego postanowienia wniósł powód. Zarzucał naruszenie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie mimo dochodzenia przez powoda roszczenia wynikającego z czynności bankowej. Motywował skarżący, że w niniejszej sprawie dochodzi roszczenia wynikającego z umowy kredytu zawartej z wierzycielem pierwotnym – bankiem, a więc z czynności bankowej. Jego zdaniem powyższa

norma nie odwołuje się do czynności dokonanej bezpośrednio z bankiem, więc winna znaleźć zastosowanie niezależnie od tego, jaki podmiot występuje z żądaniem, zaś w ostatecznym rozrachunku ma ona prowadzić do obniżenia kosztów, które ponosić będą pozwani niezależnie od tego, jaki podmiot roszczeń dochodzi. Skarżący uznał, że określone roszczenie winno podlegać tej samej opłacie bez znaczenia, czy dochodzi go bank, czy fundusz sekurytyzacyjny.

Wobec tego powód domagał się uchylenia zarządzenia o zwrocie pozwu, zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego oraz zwrotu opłaty od wniesionego zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Regulacja art. 13 ust. 1a ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych została wprowadzona ustawą z 25 września 2015r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. Ta też ustawa w art. 5 ust. 1 i 2 zawiera wskazanie, jakie czynności należy traktować jako czynności bankowe.

W niniejszej sprawie powód wywodzi swoje roszczenie nie z czynności bankowych w rozumieniu powyższej normy, lecz z umowy cesji wierzytelności zawartej z bankiem.

Czynność ta nie została podjęta przez bank, tylko przez podmiot mający za przedmiot swojej działalności przejmowanie wierzytelności bankowych; stąd zdaniem Sądu Apelacyjnego norma art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie znajduje zastosowania w stosunku do niego. Podkreślenia wymaga, iż art. 5 ust. 2 ustawy prawo bankowe zawiera określenie czynności mających charakter bankowych, o ile są wykonywane przez banki, w tym nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych. W odniesieniu do powoda występującego w niniejszej sprawie zatem nawet cesja wierzytelności nie stanowi czynności bankowej.

Sąd drugiej instancji zważył ponadto, iż powyższa nowelizacja ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych była skorelowana ze zmianami w ustawie prawo bankowe, które miały na celu głównie uchylenie przepisów art. 96-98 ustawy, dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Dotychczas bowiem banki miały dogodniejszą możliwość dochodzenia swych roszczeń poprzez wystawianie bankowych tytułów egzekucyjnych, zaś zmiana regulacji prawa bankowego powoduje konieczność skorzystania przez banki z drogi sądowej. Powiązanie nowelizacji tych dwóch ustaw wskazuje, że intencją ustawodawcy, przy wprowadzeniu art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, było złagodzenie ciężaru fiskalnego na bankach, które masowo dochodzą swych roszczeń, a dotychczas były uprzywilejowane w ich egzekucji.

Wobec powyższego wypadło przyjąć, iż opłata od pozwu w niniejszej sprawie wynosić winna 5% wartości przedmiotu sporu, co słusznie przyjął Sąd Okręgowy. Skoro zatem profesjonalny pełnomocnik powoda uścił jedynie kwotę 1000zł z tego tytułu, pozew jako nienależycie opłacony prawidłowo zwrócono.

W tym stanie rzeczy oddalono bezzasadne zażalenie powoda na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

SSO (del.) Lucyna Morys – Magiera SSA Małgorzata Wolczańska SSA Lucyna Świdorska – Pilis